

Maria Abrahamsson inviger Moderaternas HBT-valstuga på Medborgarplatsen den 26 augusti 2010

På våningen under mig och min man bor Stina Gardell. I trappuppgången bredvid bor Rikard Wolff. Det är ingen hemlighet att båda två är homosexuella. Men det hindrade ju inte dem från att få barn - med varandra.

Jag följde deras graviditet på så nära håll som kan göra när man bor i samma hus. I likhet med många andra var jag inte helt tillfreds med deras upplägg, om jag säger så.

Men så föddes barnet. Många tidiga morgnar mötte jag Wolff i trappan med den lilla i famnen invirad i en filt.

Antingen var han på väg till mamman för lämna över baby, eller så hade han just hämtat den lilla och var på väg hem till sin lägenhet i trappuppgången bredvid.

I dag är flickan i femårsåldern. I bland kommer hon cyklande på gården bredvid sin mamma och hennes väninna, ibland springer hon i kapp med pappa.

Det är den märkligaste familjebildning jag har stött på - men av allt att döma är den ändå lycklig och harmonisk.

Jag har ingen aning om ifall familjen känner till det, men det är på grund av den som jag omvärderade min tidigare uppfattning enligt vilken homosexuella människor inte skulle ha rätt att gifta sig, adoptera barn eller låta sig bli inseminerade.

I dag skulle ingen kunna rubba mig i övertygelsen: Det är INTE statens - lagstiftarens - uppgift att sätta juridiska krokben för vuxna, friska människor som vill bilda familj.

Därför tänker jag som politiker och riksdagsledamot driva kravet på uppmjukade regler för adoption av barn i Sverige, och det inte bara för homosexuella.

Riksdagen har noll att säga till om vad gäller adoptionsreglerna i andra länder, men hemmavid behöver det inte vara så besvärligt att få adoptera ett barn som det är i dag.

Jag vill också tillåta surrogatmödrar. Regering och riksdag bör därför ta bort de lagliga hinder som i dag finns. Om kvinnor av ideella skäl eller mot betalning vill hjälpa barnlösa par med den processen, har jag efter noga överväganden inga problem att acceptera det. Därmed inte sagt att det är skattebetalarna som ska stå för notan.

Om någon för två år sedan hade talat om för mig att jag i valrörelsen 2010 skulle inviga Moderaternas första HBT-valstuga, då hade jag inte trott mina öron.

För att inte tala om hur misstänksamma Ni skulle ha sett ut!

Min resa har inte varit spikrak. Men nu står jag här på Medborgarplatsen och ska förrätta denna hedersamma uppgift, och jag gör det med stor glädje!

Härmed förklarar jag Moderaternas *första* HBT-valstuga genom tiderna - för invigd!

Nu återstår bara att vi också vinner valet!

